

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 21ης Ιανουαρίου 2016*

«Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5 — Λεκτικό σήμα Carrera — Ανακοπή του δικαιούχου του εθνικού και του κοινοτικού λεκτικού σήματος CARRERA — Κίνδυνος συγχύσεως — Φήμη που έχει αποκτήσει το προγενέστερο σήμα»

Στην υπόθεση C-50/15 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 2015,

Kurt Hesse, κάτοικος Νυρεμβέργης (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον M. Krogmann, Rechtsanwalt,

αναιρεσείων,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τον A. Schifko,

καθού πρωτοδίκως,

ο **Hubert Ampferl**, ενεργών ως σύνδικος της πτωχεύσεως της Lutter & Partner GmbH, πρώην Lutter & Partner GmbH,

προσφεύγων πρωτοδίκως,

η **Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG**, με έδρα τη Στουτγάρδη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον E. Stolz, Rechtsanwalt,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Arabadjiev, πρόεδρο τμήματος, J.-C. Bonichot και S. Rodin (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: H. Saugmandsgaard Øe

γραμματέας: A. Calot Escobar

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή του αναιρέσεως ο Κ. Hesse ζητεί να αναιρεθεί η απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 27 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση Hesse και Lutter & Partner κατά ΓΕΕΑ — Porsche (Carrera) (T-173/11, EU:T:2014:1001, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 11ης Ιανουαρίου 2011 (υπόθεση R 306/2010-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (στο εξής: Porsche) και του Κ. Hesse όσον αφορά αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου «Carrera» ως κοινοτικού σήματος (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 13 Απριλίου 2009. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας υποβολής της επίμαχης αιτήσεως καταχώρισεως, η υπό κρίση διαφορά εξακολουθεί να διέπεται από τον κανονισμό 40/94.
- 3 Το άρθρο 8 του κανονισμού 40/94, με τίτλο «Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου», είχε ως εξής:

«1. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση:

[...]

- β) εάν, λόγω του ταυτοσήμεου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμεου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.

[...]

5. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου κοινοτικού σήματος, τα σήμα αυτό χάρει φήμης στην Κοινότητα και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χάρει φήμης στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος η δε χρησιμοποίηση, χωρίς εύλογη αιτία του αιτούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 4 Στις 16 Φεβρουαρίου 2007, ο Κ. Hesse υπέβαλε στο ΓΕΕΑ αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου «Carrera» ως κοινοτικού σήματος.
- 5 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν μεταξύ άλλων στην κλάση 9 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί (στο εξής: Διακανονισμός της Νίκαιας), και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

«Συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση, την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας· συσκευές τηλεόρασης· φορείς μαγνητικών δεδομένων· εξοπλισμός για την επεξεργασία δεδομένων και ηλεκτρονικοί υπολογιστές για την εγγραφή, την επεξεργασία και την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας· ηλεκτρικές συσκευές και εξοπλισμοί για την επεξεργασία και τη μετάδοση δεδομένων και ειδήσεων· μέσα ψηφιακών εγγραφών· μέσα αποθήκευσης για ψηφιακά δεδομένα· οπτικοί φορείς δεδομένων και εγγραφών· φορητές τηλεοράσεις, ειδικότερα τηλεοράσεις που λειτουργούν με μπαταρία· συσκευές αναπαραγωγής ψηφιακών δίσκων βίντεο (DVD)· συσκευές εγγραφής ψηφιακών βιντεοδίσκων· συσκευές εγγραφής μαγνητοσκοπημένης εικόνας (βίντεο)· συσκευές εγγραφής σκληρού δίσκου· τηλεοπτικοί δέκτες· δορυφορικοί δέκτες· αναλογικοί και ψηφιακοί πομποί και δέκτες· κλειδιά USB· ράβδοι σκαρτ· εμβυσματώσιμες κάρτες· δίσκοι αποθήκευσης ψηφιακών βιντεοδίσκων· δίσκοι αποθήκευσης σύμπτυκτων δίσκων απλής ανάγνωσης· εγκαταστάσεις με κεραίες· δορυφορικές κεραίες· επίγειες κεραίες· εγκαταστάσεις υψηλής πιστότητας· οικιακά συστήματα κινηματογραφικής προβολής· φορητές συσκευές αναπαραγωγής για αποθηκευμένες ηχογραφήσεις και εγγραφές εικόνας· ερμάρια για μεγάφωνα· μηχανές υπαγόρευσης· φορητές συσκευές πλοήγησης, ειδικότερα φορητές συσκευές πλοήγησης υποστηριζόμενες από δορυφόρο· συνδυασμοί του συνόλου των προαναφερόμενων ειδών· στο σύνολό τους τα προαναφερόμενα είδη [όταν] δεν προορίζονται για εργοστασιακή εγκατάσταση ως σειριακός ή ειδικός εξοπλισμός σε μηχανοκίνητα οχήματα».
- 6 Η αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος δημοσιεύτηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 36/2007, της 23ης Ιουλίου 2007.
- 7 Στις 26 Ιουλίου 2007 η Porsche άσκησε ανακοπή δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 κατά της καταχώρισεως του σήματος Carrera η οποία είχε ζητηθεί για τα προϊόντα που απαριθμούνται στη σκέψη 5 της παρούσας αποφάσεως.
- 8 Προς στήριξη της ανακοπής της η Porsche επικαλέστηκε τα ακόλουθα προγενέστερα σήματα:
 - το λεκτικό κοινοτικό σήμα CARRERA, το οποίο καταχωρίστηκε στο ΓΕΕΑ στις 22 Ιανουαρίου 2001, υπό τον αριθμό 283879, για τον προσδιορισμό προϊόντων της κλάσεως 12 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, και το οποίο αντιστοιχεί στην ακόλουθη περιγραφή: «Αυτοκίνητα και μέρη αυτών, χερσαία και θαλάσσια οχήματα και μέρη αυτών, εκτός των ποδηλάτων και των μερών αυτών»·
 - το λεκτικό γερμανικό σήμα CARRERA, το οποίο καταχωρίστηκε στις 7 Ιουλίου 1976 και παρατάθηκε έως το 2012, υπό τον αριθμό 946370, για τον προσδιορισμό προϊόντων της κλάσεως 12 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, και το οποίο αντιστοιχεί στην ακόλουθη περιγραφή: «Αυτοκίνητα, ειδικότερα спор αυτοκίνητα».
- 9 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής ήταν οι περιλαμβανόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5, του κανονισμού 40/94.

- 10 Με απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2010, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή, κρίνοντας ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και ότι ο δικαιούχος του σήματος του οποίου είχε ζητηθεί η καταχώριση δεν μπορεί να αντλήσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων ή να βλάψει τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.
- 11 Στις 4 Μαρτίου 2010, η Porsche άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 12 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ (στο εξής: τμήμα προσφυγών) έκανε δεκτή την προσφυγή αυτή ακυρώνοντας την απόφαση του τμήματος ανακοπών, λόγω, μεταξύ άλλων, της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων προϊόντων όσον αφορά τις «φορητές συσκευές πλοήγησης, ειδικότερα [τις] φορητές συσκευές πλοήγησης [που υποστηρίζονται] από δορυφόρο».
- 13 Μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, το σήμα του οποίου είχε ζητηθεί η καταχώριση μεταβιβάστηκε εν μέρει στην εταιρία Lutter & Partner GmbH (στο εξής: Lutter & Partner).
- 14 Κατόπιν της ανωτέρω μεταβιβάσεως, εγγράφηκαν στις βάσεις δεδομένων του ΓΕΕΑ δύο αιτήσεις καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος Carrera ήτοι, αφενός, η υπ' αριθ. 5723432 σχετικά με ορισμένα προϊόντα απαριθμούμενα στη σκέψη 5 ανωτέρω, στα οποία περιλαμβάνονται και οι «φορητές συσκευές πλοήγησης, ειδικότερα [οι] φορητές συσκευές πλοήγησης [που υποστηρίζονται] από δορυφόρο» και, αφετέρου, η υπ' αριθ. 10881332 σχετικά με άλλα προϊόντα απαριθμούμενα στη σκέψη 5 ανωτέρω.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Μαρτίου 2011, ο Κ. Hesse άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προβάλλοντας δύο λόγους αντλούμενους, ο μεν πρώτος από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, ο δε δεύτερος από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του ίδιου αυτού κανονισμού.
- 16 Με διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2014, επιτράπηκε στη Lutter & Partner να υποκαταστήσει εν μέρει τον Κ. Hesse ως προσφεύγουσα στη διαδικασία αυτή, ήτοι στο μέτρο που η εν λόγω διαδικασία αφορά την υπ' αριθ. 10881332 αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος Carrera.
- 17 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο κήρυξε απαράδεκτα τα επικουρικά αιτήματα, απορρίπτοντας την προσφυγή στο σύνολό της ως αβάσιμη.

Αιτήματα των διαδίκων

- 18 Ο Κ. Hesse ζητεί από το Δικαστήριο:
 - να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει την ανακοπή που ασκήθηκε κατά της υπ' αριθ. 5723432 αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος η οποία κατατέθηκε στις 16 Φεβρουαρίου 2007,
 - επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, και
 - να καταδικάσει τον αντίδικο κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα.

- 19 Η Porsche και το ΓΕΕΑ ζητούν από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει τον K. Hesse στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επί του πρώτου λόγου

- 20 Με τον πρώτο λόγο, ο K. Hesse υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι, με τις σκέψεις 42 έως 46 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων προϊόντων. Συναφώς, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλοι οι κρίσιμοι παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των οικείων προϊόντων, περιλαμβανομένων, εν προκειμένω, της καταγωγής, της εμπορίας, των δικτύων διανομής και των αντίστοιχων σημείων πώλησεως των προϊόντων αυτών, δηλαδή οι παράγοντες εκείνοι ως προς τους οποίους οι φορητές συσκευές πλοήγησης διαφοροποιούνται από τα αυτοκίνητα. Αν το Γενικό Δικαστήριο είχε συνεκτιμήσει δεόντως τα ουσιώδη αυτά στοιχεία, δεν θα είχε διαπιστώσει λειτουργική συμπληρωματικότητα και, κατά συνέπεια, ομοιότητα μεταξύ των εν λόγω προϊόντων.
- 21 Συναφώς, υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι, όπως ορθώς επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προκειμένου να εκτιμηθεί η ομοιότητα προϊόντων ή υπηρεσιών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι κρίσιμοι παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών. Στους παράγοντες αυτούς περιλαμβάνονται, ειδικότερα, η φύση των προϊόντων, ο προορισμός τους, η χρήση τους, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις Sunrider κατά ΓΕΕΑ, C-416/04 P, EU:C:2006:310, σκέψη 85, και Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, C-16/06 P, EU:C:2008:739, σκέψη 65).
- 22 Στο μέτρο που ο K. Hesse προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο, με τον πρώτο λόγο, ότι δεν έλαβε υπόψη όλους τους κρίσιμους παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των οικείων προϊόντων, ειδικότερα την καταγωγή, την εμπορία, τα δίκτυα διανομής και τα σημεία πώλησεως των προϊόντων αυτών, πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι, με το μέρος της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως κατά του οποίου στρέφεται ο ανωτέρω λόγος, το Γενικό Δικαστήριο επικύρωσε την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι τα επίμαχα προϊόντα είναι παρόμοια λόγω της συμπληρωματικότητάς τους, εκτιμώντας, ιδιαιτέρως με τη σκέψη 43 της αποφάσεως αυτής, ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε ο K. Hesse συγκεκριμένα στο πλαίσιο αυτό δεν ήταν ικανά να αναιρέσουν την ανωτέρω διαπίστωση.
- 23 Δεύτερον, μολοντί ο συμπληρωματικός χαρακτήρας των οικείων προϊόντων αντιπροσωπεύει απλώς έναν παράγοντα μεταξύ πολλών άλλων, όπως είναι η φύση, η χρήση και τα δίκτυα διανομής των εν λόγω προϊόντων, υπό το πρίσμα των οποίων μπορεί να εκτιμηθεί η ομοιότητα των προϊόντων, εντούτοις γεγονός παραμένει ότι πρόκειται για αυτοτελές κριτήριο ικανό να θεμελιώσει, αυτό καθαυτό, την ύπαρξη τέτοιας ομοιότητας.
- 24 Τρίτον, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο οφείλει, υπό την επιφύλαξη της υποχρέωσης τηρήσεως των γενικών αρχών και των δικονομικών κανόνων σχετικά με το βάρος και τη διεξαγωγή των αποδείξεων και της υποχρέωσης μη παραμορφώσεως των αποδεικτικών στοιχείων, να αιτιολογεί ρητώς τις εκτιμήσεις του όσον αφορά την αποδεικτική αξία κάθε αποδεικτικού στοιχείου που του έχει υποβληθεί, ιδίως όταν κρίνει ότι τα στοιχεία αυτά δεν παρουσιάζουν ενδιαφέρον ή είναι απρόσφορα για την επίλυση της διαφοράς (απόφαση Dorsch Consult κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-237/98 P, EU:C:2000:321, σκέψη 51).

- 25 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον επικύρωσε, με τις σκέψεις 42 έως 46 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι τα επίμαχα προϊόντα είναι παρόμοια λόγω της συμπληρωματικότητάς τους χωρίς να προβεί, για τον σκοπό αυτό, σε ανάλυση της καταγωγής, της εμπορίας, των δικτύων διανομής ή των σημείων πωλήσεως των προϊόντων αυτών.
- 26 Επιπλέον, στο μέτρο που ο Κ. Hesse υποστηρίζει, στο πλαίσιο του λόγου αυτού, ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε, κατόπιν ορθής σταθμίσεως των κρίσιμων εν προκειμένω παραγόντων, να έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα προϊόντα δεν είναι παρόμοια, στην πραγματικότητα με το επιχείρημά του αυτό απλώς θέτει υπό αμφισβήτηση εκτιμήσεις σχετικές με τα πραγματικά περιστατικά (βλ., κατ' αναλογία, διατάξεις DMK κατά ΓΕΕΑ, C-346/12 P, EU:C:2013:397, σκέψεις 44 και 45, καθώς και Greinwald κατά Wessang, C-608/12 P, EU:C:2014:394, σκέψη 35).
- 27 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει απαράδεκτος και εν μέρει αβάσιμος.

Επί του δεύτερου λόγου

- 28 Με τον δεύτερο λόγο, ο Κ. Hesse υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι, ειδικότερα με τις σκέψεις 59 και 60 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον επιβεβαίωσε ότι τα προγενέστερα σήματα είχαν αποκτήσει φήμη κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94. Πιο συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε προδήλως τα ενώπιόν του υποβληθέντα πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία στο μέτρο που δεν έλαβε υπόψη ορισμένα βασικά ευρήματα της έρευνας που διενήργησε η επιχείρηση GfK, από τα οποία προκύπτει ότι, σε τελική ανάλυση, το κοινό συνδέει το σήμα CARRERA όχι με τα αυτοκίνητα, αλλά καταρχάς με τα παιχνίδια, ιδιαιτέρως δε με ηλεκτρικές πίστες αγώνων προορισμένες για παιδιά. Αν το Γενικό Δικαστήριο είχε στηριχθεί στα εν λόγω ευρήματα, θα είχε διαπιστώσει ότι το σήμα CARRERA δεν χαίρει φήμης υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.
- 29 Δεδομένου ότι, με τον λόγο αυτό, ο Κ. Hesse επιχειρεί να αποδείξει ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι τα προγενέστερα σήματα είχαν αποκτήσει φήμη κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, πρέπει να επισημανθεί ότι η διαπίστωση αυτή εμπίπτει στην εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών την οποία πραγματοποιεί το Γενικό Δικαστήριο και η οποία, κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου που παρατίθεται με τη σκέψη 24 της παρούσας αποφάσεως, δεν υπόκειται σε αναιρετικό έλεγχο, πλην της περιπτώσεως παραμορφώσεως των ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου υποβληθέντων πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων.
- 30 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει επίσης από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, μια τέτοια παραμόρφωση πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να χρειάζεται να πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων [βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Waterford Wedgwood κατά Assembled Investments (Proprietary), C-398/07 P, EU:C:2009:288, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 31 Αρκούμενος όμως να υποστηρίξει κατ' ουσίαν ότι, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο είχε λάβει υπόψη ορισμένα άλλα ευρήματα και στοιχεία της έρευνας που διενήργησε η επιχείρηση GfK και όχι αυτά που συνεκτίμησε το τμήμα προσφυγών, θα έπρεπε να έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το σήμα CARRERA δεν χαίρει φήμης, ο Κ. Hesse δεν αποδεικνύει ότι, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που υποβλήθηκαν ενώπιόν του και, κατά μείζονα λόγο, σε παραμόρφωσή τους.

- 32 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτος και, εν πάση περιπτώσει, ως προδήλως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου

- 33 Με τον τρίτο λόγο, ο K. Hesse υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι υπάρχει κίνδυνος «μεταφοράς εικόνας» προς όφελος του σήματος του οποίου είχε ζητηθεί η καταχώριση. Οι σχετικές εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου δεν λαμβάνουν υπόψη τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94. Ειδικότερα, είναι αδιανόητο η εφαρμογή του άρθρου αυτού να δικαιολογείται αποκλειστικά και μόνον από τη δυνατότητα χρήσεως του οικείου σήματος σε αυτοκίνητα και από τον τεχνικό χαρακτήρα των προϊόντων για τα οποία ζητείται η καταχώρισή του. Οι εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών επί του ζητήματος αυτού δεν τεκμηριώνονται από κανένα στοιχείο, σε καμία δε περίπτωση δεν μπορούν να θεμελιώσουν την καθιέρωση «κοινωνικής συνήθειας» συνεπαγόμενης τη μεταφορά εικόνας για τους σκοπούς του εν λόγω άρθρου. Κατά τον αναιρεσιδόντα, τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον τα αντιπαραβαλλόμενα εν προκειμένω προϊόντα δεν είναι παρόμοια, όπως ο ίδιος υποστήριξε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως.
- 34 Διαπιστώνεται, πρώτον, ότι, στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, η επιχειρηματολογία την οποία προβάλλει ο K. Hesse, χωρίς να διευκρινίζει ούτε τις σκέψεις του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αλλ' ούτε και την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία φέρεται ότι υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, ομοιάζει με εκείνην την οποία ανέπτυξε ο ίδιος ενώπιον του δικαστηρίου αυτού προκειμένου να αμφισβητήσει την εκ μέρους του τμήματος προσφυγών εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου «μεταφοράς εικόνας» προς όφελος του σήματος του οποίου είχε ζητηθεί η καταχώριση, επιχειρηματολογία την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε με τις σκέψεις 69 έως 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 35 Δεύτερον, στον βαθμό που ο K. Hesse αμφισβητεί την ύπαρξη κινδύνου «μεταφοράς εικόνας» στηριζόμενος στην προκειμένη ότι τα επίμαχα προϊόντα δεν είναι παρόμοια, αρκεί η επισήμανση ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως, ο οποίος στρέφεται κατά της διαπιστώσεως του Γενικού Δικαστηρίου ότι υφίσταται τέτοια ομοιότητα, απορρίφθηκε με τις σκέψεις 22 έως 27 της παρούσας αποφάσεως.
- 36 Κατόπιν αυτού, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 37 Βάσει του συνόλου των προεκτεθέντων, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 38 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Porsche και το ΓΕΕΑ ζήτησαν την καταδίκη του K. Hesse και ο τελευταίος ηττήθηκε, αυτός πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα και να καταδικαστεί στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Porsche και το ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει τον Kurt Hesse στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)